

گرامی باد اول ماه مه ، روز جهانی کارگر!

امسال در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می‌رویم که نظام سرمایه‌داری ، تعرض غارت‌گرانه و وحشیانه‌ای را در ابعادی گسترده به طبقه کارگر و توده‌های محروم در سطح جهانی سازمان داده و آتش جنگ‌های امپریالیستی و فجایع ناشی از آن نظیر موج گسترده پناهندگان گرسنه و بی‌پناه، حیات و معاش کارگران را هر روز بیشتر در تنور خود می‌سوزاند. در مقابل این تعرض وحشیانه، مبارزات کارگران علیه بورژوازی برای کسب مطالبات بر حق خود نظیر دستمزد عادلانه، حق تشکل و شرایط بهتر در محیط‌های کار در اشکال مختلف در همه جا بی‌وقفه ادامه دارد.

روز جهانی کارگر روز نمایش رزم‌خستگی ناپذیر طبقه کارگر در سراسر جهان می‌باشد. در این روز کارگران و حامیان‌شان با برگزاری میتینگ‌ها و تجمعات کارگری، اتحاد مبارزاتی خود را به نمایش می‌گذارند. اما در برخی از کشورها از جمله ایران ، کارگران حتی از حق برگزاری جشن‌های روز جهانی خود نیز محروم‌اند. هر گونه تلاش کارگران برای تجمع و برگزاری این روز با سرکوب‌های و دستگیری و پیگرد و زندان روبرو می‌گردد. در چنین اوضاعی ست که ما در ایران شاهدیم چگونه داعشیان حاکم ، صدای فعالین کارگری را در گلو خفه ساخته و مبارزات و اعتراضات کارگران را با شلاق و شکنجه و زندان و ترور پاسخ می‌دهند. این سرکوب‌های عنان‌گسیخته ، آن چنان شرایطی برای کارگران ایجاد نموده که سرمایه‌داران زالو صفت که در تبلیغات فریب کارانه جمهوری اسلامی "کار آفرین" لقب گرفته‌اند، با تحمیل قرارداد‌های موقت و سفید امضاء و ترفندهای دیگر ، امنیت شغلی کارگران را پایمال سود اندوزی خود نموده و به این هم بسنده نکرده و ماه‌ها از پرداخت حقوق کارگران خودداری می‌کنند. در چنین شرایطی است که مبارزه برای کسب حقوق‌های معوقه کارگران که گاه تا ۲۴ ماه هم می‌رسد ، به یکی از رایج‌ترین مطالبات کارگران مبدل شده است. تازه حقوق و دستمزدی که به کارگران پرداخت می‌شود در مجموع آن چنان ناچیز است که امکان باز تولید نیروی کار را فراهم نساخته و کارگران را در فقر و فلاکت قرار داده است.

رژیم جمهوری اسلامی به منظور حفظ شرایط وحشیانه استثمار کارگران به نفع سرمایه‌داران با سرکوب وحشیانه مبارزات و اعتراضات کارگران ، آن‌ها را از حق داشتن تشکل‌های مستقل کارگری محروم نموده و صفوف طبقه کارگر را هر چه بیشتر پراکنده ساخته است. در عین حال در بستر این پراکندگی، با علم کردن نهاد‌های دست‌ساز خود در محیط‌های کارگری یعنی انجمن‌ها و شورا‌های اسلامی که در واقع ابزار سرکوب کارگران می‌باشند می‌کوشد ابزار‌های سرکوب خود را به مثابه تشکل‌های کارگری جا بزند.

کارگران مبارز!

تجارب حاصل از سلطه ضد کارگری جمهوری اسلامی در ۳۷ سال گذشته ثابت نموده که بدون نابودی جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته‌اش، هیچ‌یک از مطالبات اساسی طبقه کارگر امکان تحقق پیدا نمی‌کند. اما نابودی رژیم دار و شکنجه حاکم بدون شکل دادن به سازمان انقلابی کارگران و اعمال قهر انقلابی علیه دیکتاتوری حاکم به سرانجام نمی‌رسد. از این رو پیکار در این جهت و هموار نمودن راه برای قدرت‌گیری طبقه کارگر وظیفه‌ستری است که در مقابل کارگران پیشرو و روشنفکران انقلابی این طبقه قرار دارد.

بر قرار باد اتحاد کارگران سراسر جهان!

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

پیروز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

چریک‌های فدائی خلق ایران

۲۵ فروردین ۱۳۹۵ www.SIAHKAL.com